

[Miljøministeren]

sædvanlige diskussion her i Folketinget, hvor man altid er utrolig handleedygtig, hvis man fremskynder en dato tre måneder. Jeg synes, de seneste mange år viser, at hastværk faktisk ofte er lastværk, så selv om jeg hører til dem, der mener, at der er en del ordsprog, der i miljøpolitikens historie ikke længere holder, f.eks. at »havet sletter alle spor« ikke holder, så tror jeg faktisk, at det holder her, og at hastværk kan vise sig at være lastværk.

Netop fordi jeg selv har været med i 1987, føler jeg ikke trang til at gentage den manglende succes fra dengang.

*Forhandling***Dorte Bennedsen (S):**

Vi har så forstået og fået skåret ud i pap, at regeringen først vil komme med en handlingsplan om elleve måneder, og det er angiveligt, fordi man vil afvente alle de sidste resultater af overvågningsprogrammets målinger.

De vil ganske vist foreligge i november, så vidt jeg har fået oplyst, men regeringen forudsætter øjensynlig allerede nu, at der vil være så megen uenighed om tal og beregningsgrundlag osv., at ministrene skal bruge måneder på at diskutere sig til rette.

Det står unægtelig i ret eklatant modsætning til miljøministerens manende ord om ikke at lade debatten fortabe sig i endeløse talrækker og postulater og problematiseringer.

Som det er fremgået både af ministerens redegørelse og af debatten, har regeringens vandmiljøplan lidt et næsten totalt skibbrud, hvad angår landbruget, fordi det, som ministeren siger, er galt med de grundlæggende midler i planen.

Når de hidtidige resultater er optimistiske for så vidt angår kommuner og industri, men pessimistiske for landbrugsdelen, tror jeg, vi kan finde årsagen i vandmiljøredøgørelsen, hvor ministeren skriver:

»I miljøreguleringen af industrien er en lang række virkemidler taget i anvendelse: begrænsninger af eller forbud mod udledninger og emissioner, forbud mod anbringelse af farligt affald, økonomiske styringsmidler, kvoter og frivillige aftaler m.v. Inden for industrien gennemføres miljømæssige handlingsplaner, hvor de nærmere mål og midler på bestemte områder fastsættes. Dansk industri er i dag af hensyn

til miljøinteresserne gennemgribende reguleret.

Som følge heraf har miljøinvesteringerne i industrien været – og er – betydelige, ligesom virksomhedernes drift i stigende grad tilrettelægges i overensstemmelse med hensynene til miljøet.

Hovedvægten i miljøreguleringen af landbruget har hidtil ligget på regler samt vejledning og information.«

Påbud, forbud, reguleringer kan aldrig være et mål i sig selv. Men det er for længst erkendt og i øvrigt bredt politisk accepteret, at i industrien er ganske detaljeret regulering nødvendig af hensyn til miljøinteresserne.

Vi tror faktisk ikke, at de menneskenes børn, der er beskæftiget i landbruget, er væsentligt forskellige fra dem, der er i industrien. Og den status, vi nu har fået på tre års indsats for vandmiljøet, har klart vist os, at vejledning og information over for landbruget ikke har været tilstrækkelige virkemidler, som det givetvis heller ikke ville have været det over for industri og kommuner.

Derfor må vi nu politisk hurtigt og klart melde ud, hvad vi mener er de nødvendige instrumenter for at opnå en bæredygtig udvikling i vores landbrug. Vi skal gøre det af hensyn til vandmiljøet, vi skal gøre det af hensyn til den industri, som har fået pålagt restriktive krav, og vi skal gøre det af hensyn til de landmænd, som faktisk godt vil beskytte miljøet, hvis de får nogle klare meldinger fra os.

Ministeren sagde her til sidst i indlægget: Hvis jeg vidste, hvad der skulle gøres, så ville jeg sige det.

Jeg er nødt til at føje til dér, at vi kender i dag en lang række af instrumenterne. Jeg enig i, at vi ikke kender dem alle sammen. Vi kender en lang række af instrumenterne, og det vil sige, at vi kunne gå i gang. Jeg er helt overbevist om, at det også bliver resultatet, når handlingsplanen kommer til sin tid, nemlig at det her ikke er en sag, der kan gøres op: Nu laver vi en plan, og hermed har vi løst problemerne.

Hele indsatsen, som det er i industrien, vil det også være i landbruget. Det vil være en rullende proces, hvor vi tager fat og starter, og så dukker der nye problemer op, som vi må forholde os til med eventuelt nye instrumenter. Så det gælder om at komme i gang. Indsatsen haster. Vi kan ikke vente i op til flere år, og det er det, der lægges op til her.